

Every morning, she would see her father off to work with a smile.



Mỗi sáng, cô bé đều mỉm cười tiễn bố đi làm.



One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.



Một buổi sáng mùa hè ngày 6 tháng 8, một vật thể nhỏ, đen, tròn rơi xuống quê hương của Kei, Hiroshima.

"Đó có thể là gì?" những người ngước nhìn bầu trời thốt lên.



In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.



"BÙM!!"

Chỉ trong chốc lát, một tiếng nổ lớn vang vọng khắp thế giới, một đám mây hình nấm khổng lồ đột nhiên xuất hiện, bao phủ toàn bộ thành phố.



In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all

disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.



Trong chớp mắt, toàn bộ thành phố biến mất.

Nhà cửa, trường học và bệnh viện đều biến mất không một dấu vết. Đó là một quả bom khủng khiếp, một vũ khí hạt nhân, đã được thả xuống.



**(5)** 

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.



Thật kỳ diệu, Kei không hề hấn gì, nhưng cô ấy nhìn thấy những người bị bỏng da trôi nổi trên sông trong khi những người khác bị bỏng da đến với Kei và nói.

"Nước... Cho tôi nước..."

Những người đó không thể được cứu. Và Kei không bao giờ gặp lại gia đình mình nữa.



A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.



Một vũ khí hạt nhân đã cướp đi sinh mạng của hơn 100.000 người.

Hơn nữa, mưa đen rơi xuống sau vụ nổ từ vũ khí hạt nhân đã dẫn đến nhiều căn bệnh nghiêm trọng cho nhiều người hơn nữa.



Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.



Cuối cùng chiến tranh đã kết thúc, và Kei đã trở thành một bà già. Thành phố Hiroshima đã phục hồi và trở nên xinh đẹp như trước. Thật khó tin rằng một vũ khí hạt nhân đã được thả xuống thành phố này.



And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.



Tuy nhiên, ngay cả vào những ngày nắng, tâm trí của Kei vẫn bị che phủ bởi những đám mây hình nấm dai dẳng.

Nỗi đau của những người đã chết và những người sống sót vẫn còn trong suốt những thập kỷ trôi qua.



Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.



Bây giờ, Kei chia sẻ kinh nghiệm của cô về nỗi kinh hoàng của vũ khí hạt nhân với mọi người trên khắp thế giới vì việc sử dụng những vũ khí như vậy có thể khiến nhiều người khác mất mạng.

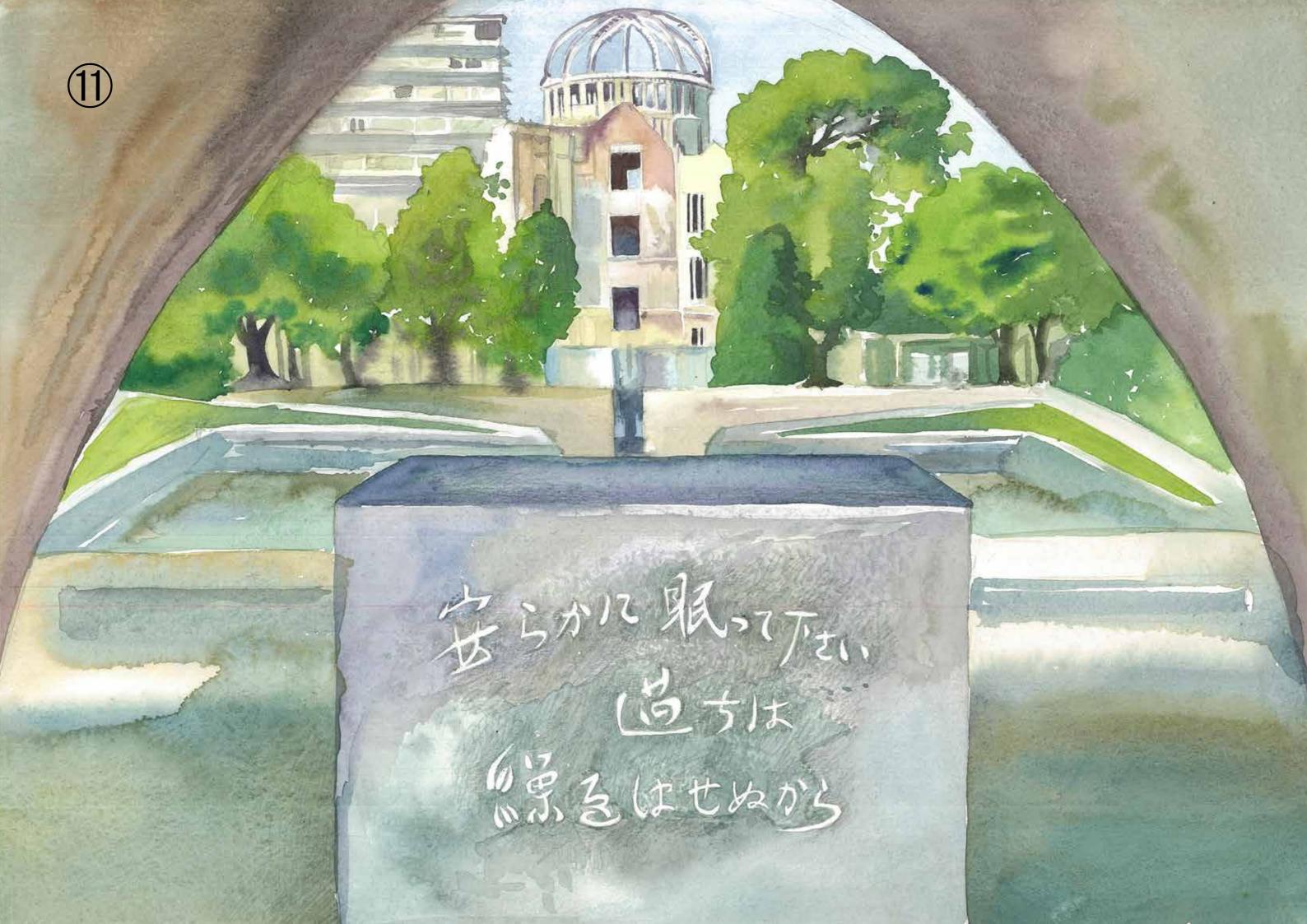


Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.



Kei chỉ có một mong muốn: Vũ khí hạt nhân sẽ không bao giờ được sử dụng nữa



May all the people of the world finally know peace and happiness.



The end.

Nguyện cho tất cả mọi người trên thế giới cuối cùng đều biết đến hòa bình và hạnh phúc.

Kết thúc



"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.



"Đám mây không bao giờ biến mất - Câu chuyện của Kei"

Hôm nay, tôi muốn nói về một cô gái tên là Kei.

Cô ấy chỉ mới 8 tuổi và sống ở Nhật Bản trong thời chiến.